

11 . Capidava | Comuna: Topalu | Județ: Constanța | Punct: Cetate | Anul: 2009

Anul: 2009

Cod RAN: 63063.01

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Antichitate, Evul Mediu, Perioada modernă

Epoci: Epoca bronzului, Hallstatt, La Tène, Epoca romană timpurie, Epoca romană târzie, Epoca medievală timpurie, Epoca medievală timpurie, Evul Mediu, Perioada modernă

Tipuri sit: locuire, descoperire funerară, descoperire izolată, exploatare/carieră, tip neprecizat, fără vestigii arheologice, locuire militară, structură de cult/religioasă, amenajare/construcție, obiect izolat, carieră

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Domestic, Industrial, Religios, ritual și funerar, Neatribuit

Autori: Irina Adriana Achim, Florentin Munteanu, Ioan Carol Opreș, Alexandru-Mircea Rațiu, Anișoara Sion, Călin Dan Ștefan, Maria Magdalena Ștefan, Gabriel Stoian

Instituții: Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea București, Facultatea de Istorie

Raport

Cercetările arheologice din C1/1994 din cadrul campaniei Capidava 2009 s-au concretizat prin două acțiuni principale: demontarea matorului dintre camera de SV a clădirii și prin secționarea camerei de E. În acest fel, săpătura în acest obiectiv este aproape epuizată, urmând ca în campania următoare să mai fie executate câteva sonde de control pentru stabilirea adâncimii fundațiilor și redactarea unui studiu exhaustiv asupra întregului edificiu.

Martorul lăsat între camera de SV și cea de N a clădirii C1/1994 avea dimensiunile de 3 x 0,5 m și o înălțime de cca. 1,1 m, variabilă datorită condițiilor meteorologice din timpul intervalului de un an în care matorul a stat neprotejat. Demontarea sa s-a făcut prin îndepărtarea pe orizontală a straturi succesive de 0,1-0,15 m de pământ amestecat cu piatră și resturi ceramice. În partea sa dinspre N matorul cuprindea zidul despărțitor dintre camera de SV și cele două camere, cea de N și cea de E. De asemenea, cuprinsă în zid era și intrarea dintre camera de SV și cea de N.

Materialul ceramic descoperit în pământul care corespundea matorului era compus din fragmente de amfore asemănătoare cu cele identificate cu un an în urmă în camera de SV a edificiului (campania din 2008). Pe pragul intrării în cameră a fost descoperit un grup de 34 de monede, folles și jumătăți de follis, grupate pe o suprafață de cca. 100 cm², grupul descriind un fișic de monede răsturnat, multe dintre piese fiind parțial suprapuse de altele. Monedele erau așezate pe o suprafață de lemn carbonizat, ele însele prezentând urme de ardere. Trebuie menționat faptul că dispunerea în planul clădirii a acestor monede coincide cu un alt grup de monede descoperit în 2008, alcătuit din 16 piese de același tip, aflate în imediata vecinătate a matorului, practic la nici 0,05 m distanță de acest al doilea grup. În concluzie putem presupune că avem de-a face cu un singur tezaur, format din 50 de monede. Prin dispunerea lor și prin nivelul de ardere la care acestea au fost supuse, piesele alcătuiesc un terminus ante quem pentru momentul de distrugere al edificiului C1/1994. Tezaurul e databil în sec. al VI-lea, mai precis de la Iustinian I la Tiberiu II Constantin. Cea mai veche moneda se datează 527 p.Chr., iar cea mai recentă e datată 578-582 p.Chr., probabil incendiul a avut loc cândva la începutul anilor '80. În același context arheologic a fost descoperită o amforă întregibilă, în stare foarte bună de conservare, dar care a suferit o masivă ardere secundară, cât și un ulcior întreg.

În cea de-a doua parte a campaniei am încercat să surprindem în secvență stratigrafică relația dintre zidurile de compartimentare ale clădirii și șanțul de apărare aferent valului și zidului fortificației târzii din colțul de S al fortăreței. Șanțul secționează edificiul C1/1994 pe axa SE-NV, paralel cu via principalis, și

afecteză cele două camere dinspre stradă. Pentru a putea delimita în plan traiectul șanțului, ne-am adâncit în toată camera de E cu 0,25 m. După ce am delimitat șanțul, s-a procedat la golirea umpluturii acestuia. Adâncimea la care s-a ajuns este de cca. 0,6 m față de nivelul de la care s-a început golirea și aproape 3 m față de colțul de S al edificiului, față de care se determină toate adâncimile în această zonă a cetății. Fundul șanțului este albiat, iar în ambele extremități ale camerei au fost surprinse zidurile, prin care a fost săpat șanțul, a căror fundație nu apare încă la această adâncime.

Materialul arheologic descoperit în umplutura șanțului este format din foarte puține fragmente ceramice și dintr-un chiup fragmentar (aflat în situ și afectat în momentul practicării șanțului). Ceramica este specifică secolului al VI-lea p.Chr., materialul descoperit cuprinzând în mare măsură amfore fragmentare asemănătoare celor abundent descoperite în cursul campaniilor precedente. [Ioan C. Opriș, Alexandru Rațiu]

Informații suplimentare online

[Raportul 4288 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
